

Uprizoritev predstave Zadnji naj ugasne luč v Prešernovem gledališču Kranj

RA KRANJ, 10.2.2022, RADIJSKI ZASTOR, 19:15

PETER ŠALAMON (voditelj)

Pozdravljeni, Peter Šalamon sem v vaši družbi. V Prešernovo gledališče Kranj se selimo v naslednjih minutah. Tam bodo namreč uprizorili predstavo Zadnji naj ugasne luč. Za režijo je poskrbel Dorian Šilec Petek.

DORIAN ŠILC PETEK (režiser)

Zadnji naj ugasne luč je uprizoritev, ki se ukvarja v bistvu z enim modelom kataloškega recimo, da snovanja različnih ekstenzialno polnih situacij, ki so v bistvu zelo blizu nekemu našemu doživljanju sveta in v nekem splošnem, univerzalnem smislu in tudi dano neki radikalni samoti in osamljenosti in izgubljenosti, recimo temu 21. stoletja, še posebej s poudarkom zadnjih nekaj let in v bistvu v projektu raziskujemo te male trenutke v katerih v bistvu naše duše trepetajo, hrepenijo po bližini, po stiku, po drugem hkrati pa v bistvu zaradi nekih smrtnih paradoksov lastnih egov, pritiskov kapitala, pritiskov v bistvu celotnega družbeno političnega ustroja, ki nas sistematično sami ne uspejo nikoli stopiti iz paradoksov, ki jih osamljujejo. V bistvu je to en tak nabor, dajmo temu reči odrskih slik, ki se ukvarjajo v bistvu s samoto, z bolečino, z duševno ali pa dušno neko obubožanostjo in pa s hrepenenjem po, mogoče po stiku, po bližnjem in tako naprej. In tu, okrog teh pojmov torej alinacije, anksioznosti, depresije, melanholije v bistvu znotraj nekih teh ponovnih pojmov nove temne dobe, hiperkapitalizma in pa prenasičenih podob, ki nas ves čas bombardirajo v katerih v bistvu izgubljammo komunikacijo in tako naprej. Naše pač odrske osebe v bistvu potujejo in iščejo izstop ali pa iščejo neko odrešitev, ki pa je v nekem občutenju uprizoritve v bistvu daleč stran. Zato, ker je v bistvu prvi ukrep, ki je potreben je prelom statusa quo, ki smo ga začeli živeti in v katerem vztrajamo ali pa bi bilo potrebno nekako radikalno posegati po vzorcih, ki smo jih sprejeli za samoumevne v našem obstoju ampak prvi korak zmeraj je pač prepoznavna teh vzorcev pa prepoznavna tega patološkega vztrajanja v statusu quo v katerem smo nekako presenetljivo že zelo dolgo. Tukaj zelo pač faktor ravno nizanje in nizanje teh podob, ki sobivajo v odnosu z nekim drugim svetom, nasičenim svetom, svetom digitala, svetom podob, ki so te tržne, ki so atraktivne in tako naprej in to je v bistvu tudi spekter, ki ga je umetniški kolektiv Freštreš, ki ga sestavljajo Dorijan Šiško, Peter Ferlan, Farah Sara Kurnik in Aljaž Glaser, pripeljal k projektu, kjer se v bistvu njihova likovnost, ki je zelo specifična, grafična podoba ustvarjalcev, ki so zdaj na višku svojih kreativnih moči, se sreča z v bistvu zelo simfonično in zelo polno in v bistvu koncertno obliko glasbene spremljave, ki jo je spisal Laren Polič Zdravič in tu se v bistvu rojeva nekaj, kar kot gledališki dogodek ni bazirano v konfliktu tekstualnega bivanja ampak v bistvu ravno v neki poetični ali pa kontemplativno poetični gradnji v bistvu različnih odrskih elementov, kjer vsak prevzema vodilno funkcijo tistega, ki pripoveduje to ekstenzialistično izpoved, ki v bistvu se pač pred gledalcem odvija.

19:23

PETER ŠALAMON (voditelj)

Vračamo se v Prešernovo gledališče. No, v zadnjih dneh pa je fundacija Rudi Šeligo razburila spremembe v repertoarju Prešernovega gledališča Kranj, kjer bodo namesto napovedanega Šeligovega besedila Kdor skak, tisti hlap uprizorili avtorski projekt Zadnji naj ugasne luč. Kot so pojasnili v gledališču so ustvarjalci predstave, ki jo režira Dorian Šilec Petek spremenili fokus projekta. Direktor Jure Novak.

JURE NOVAK (režiser in direktor Prešernovega gledališča Kranj)

Bi poudaril, da se ni zgodilo nič nenavadnega ali pa nezaslišanega, v umetniških procesih prihaja do sprememb in preobratov redno, sicer to ne bi bili umetniški procesi. V gledališču ne sestavljamo lego kock, ne, predstava ne nastane po jasnih navodilih iz vnaprej odlihtih koščkov plastike ampak je kolektivno delo, sožitje, sobivanje, skupno dihanje ekipe in ni nenavadno, da se neka ekipa ljudi, ki ustvarja umetniško delo zapodi v eno smer in ugotovi, da ne bo zdržala ta odločitev in se potem obrne v drugo. Zdaj pogosto se to zgodi prej, že v neki fazi konceptiranja ampak ker ponavljam smo živa tvorba, se to lahko pač zgodi tudi med študijem samim in tokrat se je ta naša kolektivna ekipa po nekaj tednih natančnega študija Šeligove drame odločila, da spremeni smer. Javno smo že pojasnjevali zakaj in kaj se je zgodilo ampak v osnovi gre za premislek ekipe kako se najbolj iskreno in najbolj relevantno izrekati o vprašanih, ki jih je Šeligova drama odprla in ki so bila pač bistveno konceptualna vprašanja pri snovanju uprizoritve in odločil sem se za avtorsko pot.

Trajanje: 07:00

2 / 2

Ko me je gospod Šilec obvestil o pač tej njihovi odločitvi, smo sprožili vse potrebne postopke, **obvestili** smo programski svet, obvestili smo abonente, Ministrstvo za kulturo in tako naprej, obvestili smo seveda tudi fundacijo Rudija Šeliga. Jaz bi mogoče tukaj samo poudaril, da ta odločitev ni vrednostna sodba o dramskem besedilu gospoda Šeliga, kvečjemu je v bistvu izraz spoštovanja lahko, ko beremo ta tekst in da je pač ustvarjalni proces med študijem vodil drugam, kar se v umetnosti zgodi.ostalim.